

je vlada vse, da zatere menjenje ljudstva. To je tudi dosegla, veliko večino si je pridobila „narodna stranka“ in bode le pičlo število nasprotnih poslancev. V Zagrebu je vsled volitev silna nevolja, izlasti pri mladih ljudéh. Veliko so jih zaprli. — Tudi na Ogerskem so volitve iz večine končane, minister Tisza dobi vsled njih za kacic 24 glav več — kimavcev. V Szerdahelyju ob Donavi so v noči od 18. na 19. t. m. judom požgali hiše in je blizu 80 družin brez strehe. Judje so sicer hude pijavke za ljudstvo, v katerem jih je veliko, toda ne rešimo se jih po taki poti. Krivica ne odpravi krivice.

Vunanje države. Resnica je bila, kar smo v zadnjem listu rekli, kajti bolgarsko sobranje, če se sicer snide dne 3. julija, ne voli še kneza. Turčija sama dela bojda na to, da še ne pride ta volitev na vrsto. Zmešnjava pa postaja čedalje huja, sedaj že sami regenti ne vedo več, kaj bi radi. — Novo srbsko ministerstvo je Rusom prav po volji in pravi se, da ne bode tudi za Bolgare to ministerstvo brez pomena. Skupščino je koj v prvem hipu razpustilo in novi, ki se snide jeseni, predloži ustavne postavbe, naj jih prenaredi na liberalni podlagi. Vsled tega bi kralj ne imel več pravice imenovati poslancev, ampak vsi bi se volili. No, do jeseni je še dolgo. — Rusija se bliža sopot bolj Nemčiji in vedno več se sliši glasov, da se obnovi trocarska zveza, tudi ni brez vsega vest, da še bode to poletje nekje shod treh cesarjev. — Nemški državni zbor hiti s svojim delom, kar ga še ima ter se mu vidi, da se mudi poslancem domov. Knez Bismark šel je že na kmete, v svoj Friedrichsrube; pravi se, da ima živce bolne. Mogoče. — Svečanosti o 50letnici kraljičevanje angleške kraljice, Viktorije, se vrše v Londonu, ne da se sliši veliko o njih. Kraljica ne ljubi več trušča, v pričo pa je veliko tuje in domače velike gospóde. Pogodba Anglije in Turčije gledé Egipta še doslej ni gotova in menimo, da ne bode nič iz nje. Posebno francoski in ruski vladi je ona na poti. — Francoski vojni minister terja več vojakov, 4 polke konjice in 18 polkov pehote misli še to leto ustvariti. Ljudi še za nje že bode, toda težko, če bode denarja. Vsa je podoba, da je general Ferron drugi — Boulanger. — Italija se giblje sedaj jako ter hoče na vsak način abisinske čete vgnati. Lepo pa v resnici ni za-nje, da jih dražijo te male čete. kar jih ima abisinski kralj, vedno, ne da jim pridejo do kože. — V Afganistanu prede ondašnjemu emiru. Ako on odstopi, gredo pa Rusi v deželo in ne vé se, kaj poreče na to Anglija. Za vojsko je po takem še vedno dovolj netiva. — Iz Amerike je prišlo 300 českíh mož v zlato Prago, da obiše svoje rojake. Česko prebivalstvo jih je seveda sijajno vzprejelo.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Takov je bil župnik Peyramale kót otrok, takov je bil kót možak, on ni nikdar plašča po vetru obračal. Boga je ljubil črez vse, a bližnjega, kakor samega sebe, zato se je tudi že od mladih svojih nog Bogu posvetil. Stopil je v duhovno semenišče. Tam je prè posebno pridno prebiral spise svetih cerkvenih očetov in učenikov, in si je iz teh bogatih virov zajemal ne samo učenosti, ampak tudi božjega duha, ki ne išče tega, kar je na zemlji, ampak to, kar je v nebesih, kjer Kristus sedi na desnici Boga Očeta.

Leta 1835 je bil Dominik Peyramale za duhovnika posvečen. Kót kaplan je služil nekaj časa na kmetih in potem na mestni fari v Tarbesu. L. 1842 je postal župnik obširne fare Aubarede. Fara je bila težavna in gorata, zato mu je oče konja podaril, da je mogel jezdariti. Ko so mu konja prignali, je rekel dovtipno: „Odslej bom na vseh svojih potih visel med nebom in zemljo, kar je prav za prav edin pravi položaj za duhovnika.“

Njegovi farani so pa bili nekoliko razvajeni. Moževi so imeli namreč nemarno navado, da so jo vsako nedeljo takoj po sv. meši pobrisali iz cerkve, da je župnik moral pridigati samim ženskam in pa praznim klopem na možki strani. Ko je Peyramale stopil prvokrat na leco, je še ravno videl hrbet zadnjega moža, ki se je zmuznil skozi velika vrata ter jih zaprl za seboj, kakor človek, ki nima celo dobre vesti. Med pridigo so možje stali za cerkvo, so žgali tabak in se pogovarjali o gospodarskih rečeh in Bog vé, o čem. To pa je že od nekaj bila na fari taka navada ali prav za prav razvada. in farani so se držali tote navade, kakor svoje pravice. Staro navado pa železno srajco, človek težko sleče.

Kaj tedaj storiti? Da novi župnik te razvade ne bode trpel, si lahko mislimo. Ko so se tedaj prihodnjo nedeljo po sv. meši zopet možje vzdignili in začnejo proti altarju hrbte kazati, naenkrat nekaj zagromi za njimi. Vsi obstojijo ter debelo gledajo proti altarju, kaj bo danes novega. Mož za možem se je zopet lepo po malem in težko vsedel, kakor da bi se vsak bal, da ga klop ne bode nosila. Zdaj se je tudi v župnikovem očesu nekaj zaiskrilo, kakor da bi se zvezda vtrnila, in takov golé so imeli:

„Vi možje iz Avbarede! tako je zaklical, ne hodite vun, ker jaz danes ne menim z vašimi ženkami, ampak z vami govoriti. Nobeden naj se ne gane iz svojega stola, dokler ne spregovorim; kedar bom pa končal, je vsakemu

prosta pot, kateri hoče oditi. O čem pa vi govorite pred cerkvijo? Vi govorite o svojih poslih, o svojih njivah in pridelkih, kaj ne? Dobro, prav o tem hočem danes tudi jaz z vami govoriti, ker vaše njive bode letos solnce, če bode tako naprej kurilo, do dobrega izžgalo. In zakaj? Ker zemlji ne zadostuje solnce, nego treba tudi deža in rose, da je rodovitna. Glejte, dragi župljani! sv. meša, pri kateri ste redno vsako nedeljo, je sicer solnce krščanskega življenja; toda če leto in dan ne slišite besede božje, tedaj manjka rose, ki bi vaša srca oživljala, in vaša vera se bode vsušila in ne bode nosila nobenega sadu, ker sv. apostel Pavel pravi, da vera pride iz poslušanja besede božje. Kar tekne polju vašemu, to privoščite tudi dušam svojim!"

Ko so po pridigi možje s svojimi ženami domu šli jim beseda ni tako tekla, kakor drugokrat. Sledečo nedeljo se pa nobeden mož po sv. meši ni več ganil iz torišča, samo nekoliko so se spogledali in drug drugemu namuznili. Slovenski možje! Ste-li čuli pridigo?

(Dalje prih.)

Smešnica 25. Pri neki romarski cerkvi je bilo mnogo ljudi in se razumeje, da ni manjkalo beračev, kruljevih in slepih. Vsi so prosili romarje vbogaime, se ve, da vsak kažoč na svojo nadlogo. Eden izmed njih je bil pa še posebno glasen. V eno mero je upil: Usmilite se ubožca kruljevega! Zraven sebe je imel težke brglje. V tem pa pride župnik iz sosednje župnije in kruljec upije tudi na-nj: Usmilite se ubogega kruljca! Župnik si pogleda moža ter kmalu reče, kakor svoje dni sv. Peter: „Zlata in srebra sicer nimam, pa kar imam, to ti dam“. V tem prime ubožca za roke ter mu pomeri par gorkih s palico po stegnih in glejte čudo! Kruljec skoči k višku ter beži hitro z mesta. Še brglj mu ni bilo treba.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Njih veličanstvo, svitli cesar je za kraje, ki so na Ogerskem vsled velicnih povodenj veliko trpeli, odločil 20.000 gld. iz lastnega premoženja.

(„Drobtinice.“) Našim bralcem so znane „Drobtinice“. Ranjci škof A. M. Slomšek so jih v Celovcu začeli in v Mariboru so jih nadaljevali. Letos izide 20. zvezek „Drobtinic“ v Ljubljani. V njih bode še tudi nekaj Slomškovih spisov, ki še doslej niso bili tiskani. Ni dvoma, da najde tudi še ta zvezek „Drobtinic“, kedar izide, mnogo število bralcev.

(Okrajni odbor.) V Reichenburgu je poslej okr. odbor popolnem v rokah slov. mož. V njem je namreč 21 narodnih zastopnikov, 2 nemškutarja (iz trga) in jeden zastopnik iz skupine velicnih trgovcev. Dr. Ausserer je sicer

poskušal svojo in svoje stranke srečo v velikem posestvu, toda svoj in glas dr. Kavčiča in Smrekarja je dobil in kmalu za tem jo je ljubeznjiva trojica potegnila z volišča z — dolgim nosom. Tako spoštovanje ima torej doma tisti „obče spoštovani poslaaéc“ Maribora in tov.

(Gozdnarstvo društvo.) V nedeljo dne 26. do 29. junija ima štajarsko gozdnarsko društvo shod v Mariboru in na to si ogleda mestno okolje, posebno pa še naše Pohorje. Naznanjenih je že do 100 udov tega društva.

(Vabilo.) „Pedagogiško društvo“ v Krškem ima letošnji občni zbor v četrtek dne 30. junija t. l. ob 2. uri popoldne na gostilničnem vrtu g. Gregoriča v Krškem. Zraven drugih reči stoji v vspeh predavanje g. G. Pirca, dež potovalnega učitelja in tajnika c. kr. kmetijske družbe: Kako se uredi in obdeluje šolski vrt. Zarad velike važnosti tega zbora vabi vse prave in podporne ude, kakor tudi druge prijatelje šolstva in napredka na mnogobrojno udeležbo odbor „pedag. društva“ v Krškem.

(Smartna kosa.) Dne 20. junija je ob dveh popolunoči umrla, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, gospá Marija Goriča, roj. Florijančič, v Mozirju. Bila je malo dni bolna in za njo plaka ne samo rodbina, marveč tudi ves trg in okolica. Ranjka gospa je bila odlična gledé plemenitega srca in razumnosti ter vztrajna prijateljica pri vsem narodnem prizadevanju, izlasti še šolski mladini, dijakom, čitalnici itd. Blag jej spomin!

(Kazen v šoli.) Višja sodnija na Dunaju je v nekem slučaju razsodila, da ima učitelj pravico v šoli kaznjevati otroke. Učitelj izvršuje to pravico v imenu države.

(Nesreča.) Mat. Bratec, ogljar pri Jurkloštru je hotel goreci kup ogija nekaj razkopati, v tem pa se mu je udrlo oglje in revež je padel v sredo gorečega oglja.

(Dober mož.) Pri sv. Janžu v Halozah je Fr. Kaiser, poprej ondi posestnik, zaval iz jeze dvema ovcama in pa volu svoje žene.

(Tatvina.) V štacuno g. E. Turina, trgovca pri sv. Lovrencu na Dravskem polju, so v noči od 15. do 16. junija neznani lopovi vdrli. Prekopali so zid pod oknom, potem pa so si vrata od znotraj odprli. Odnesli so 3 grude sladkorja, nekaj oblačilne robe in tudi nekoliko denarja. Doslej še pravih lopov niso zajeli.

(„Gadja za lega.“) Na Golem je zadnji ponedeljek pičil gad 5 let starega fantiča. Fantič je hotel prek neke kamenite ograje, v tem pa mu zasadi gad v levo roko svoje zobe in otrok je v malih urah vsled strupa umrl.

(Savinjska dolina.) V novejšem času pridejo radi tujei v Savinjsko dolino, da prebijejo pasje dni v nje zdravem in prijetnem podnebnju. Tudi letos jih je že precej ondi, izlasti v Gornjej dolini,